

PRÓBÁK, MEGPRÓBÁLTATÁSOK:

Az ember téves fogalomalkotására utal maga az elnevezés, hiszen azt sugallja, hogy Isten megpróbál minket, és ha kiálljuk a próbát, akkor elnyerjük kegyelmét és jóindulatát. Istennek nincs szüksége semmilyen „kísérletre”, hogy valamilyen döntést hozzon. Ő tökéletes pontossággal tudja minden döntésünket, még ha azokat szabad akartból is hozzuk meg. Ennek ellenére a próba valamilyen vizsga alkalom, amikor megmérettetünk, de a megmérettetés nem Isten vizsgálódása miatt kell, hanem saját magunk részére. Elhomályosult szellemünk ugyanis ily módon szerez tudomást saját magunkról, erőnkről vagy éppen gyengeségünkről. Ilyen formán a próba hasznos akkor is ha kiálljuk, de akkor is ha elbukjuk. Hiszen mindkét eset szellemi hasznukat szolgálhatja. A sikeresen kiállt próba megerősíthet bennünket a jóban, a szeretetben, az elbukott próba ráébreszt bennünket saját gyarlóságunkra, tökéletlenségünkre. Levonhatjuk a helyes következtetést, okulhatunk saját nézetünk helytelenségéből, gőgünk, büszkeségünk csorbát szenved. De hát éppen ez a cél! Hiszen ebből is meríthetünk erőt és elszántságot - Istenbe vetett hittel. A próbák, megpróbáltatások okát és mikéntjét általában a testet öltésünk előtt tudjuk és vállaljuk. Bizonyos esetekben éppen azért vállalunk egy utolsó testet öltést, hogy a földi világ testet öltési kényszerétől való végleges megszabadulásunk előtt megbizonyosodjunk saját erőnkről és szeretetünkről, ezáltal magasabb világ lakójává válhatunk. Létezik egy harmadik ok is, mégpedig az az eset, amikor egy - a föld porából kinőtt szellem - szeretetből és szolidaritásból valakinek a megsegítése, felemelése érdekében vállalja a földi élet megpróbáltatásait, mely alkalmak tanítást, példamutatást is szolgálhatnak.

(Részlet a „Keresztény hittan útkeresőknek” c. könyvből)